

ERC fiscalitza la precampanya pujolista

Amb l'acte folklòric dels consells comarcals a Montserrat, Jordi Pujol ha iniciat la precampanya electoral més llarga que es recorda. La utilització partidista de les institucions, el permanent clima d'incertesa en la convocatòria electoral i l'omnipresència de Pujol i CiU als mitjans de comunicació autonòmics, no només estan reforçant il·legítimament la imatge pública del mandatari convergent, sinó que amaguen la manca d'iniciativa del seu govern i l'esgotament del seu discurs. ERC fa del seguiment, control i denúncia d'aquesta instrumentalització un dels eixos principals de la seva actuació política.

El fracàs dels consells comarcals

Arran de la polèmica sobre els consells comarcals derivada de l'ofrena a Montserrat, el diputat Ernest Benach, després d'interpel·lar el govern sobre el «fracàs» d'aquests ens a 10 anys del seu funcionament, defensava una moció per a la desaparició de les províncies, element clau per a la reorga-

nització territorial, que va ser rebutjada per la majoria CiU-PP al Parlament. Alhora, el Comitè Executiu d'ERC decidia personar-se com a acusació particular en el cas de les irregularitats comptables i la corrupció detectada al Consell Comarcal del Priorat; procés que podria portar a la presó a destacats membres de CDC de la comarca.

Les JERC denunciaren al Parlament el doble llenguatge de CiU.

RICARD CUGAT / EL PERIÒDICO

Familiars, amics i coneguts

Gràcies a preguntes parlamentàries de control de l'acció de govern, a ERC se li admetia que l'empresa d'un dels fills de Jordi Pujol havia estat contractada per a diversos «encàrrecs» pel Departament

Família, partit, Generalitat i país formen un tot en la política de Pujol

d'Indústria, fet que, sumat a anteriors similars, feia reclamar al diputat Joan Ridaó que es posés →

opinió

Carme Porta

secretaria de la dona

Oportunisme i violència

Ja se'ns ha fet familiar que quan engeguem la televisió, la ràdio o obrim qualsevol diari ens arribin notícies sobre dones agredides pels seus companys o excompanys. El problema fa anys que es denuncia des del moviment feminista, però ara s'ha posat, tristament, «de moda». Ja era hora que el problema de la violència contra les dones deixés de ser invisible; però sovint es tracta més com a fet excepcional i espectacular que com el que realment és: un problema social.

Però el que més indigna és l'oportunisme polític institucional. S'estan fent declaracions-espectacle, anunciant canvis, comissions d'estudi, revisions... però no

s'està fent cap esforç real per atacar l'arrel del problema ni s'està tractant el problema des de la vessant menys victimista.

El Govern de la Generalitat ha presentat la Comissió d'Estudi i Seguiment dels Maltractaments a les Dones, la composició de la qual ja ho diu tot. Una comissió de personatges polítics «expertes i experts» en la matèria i, com a persona més propera —al meu parer— la presidenta de l'Institut Català de la Dona. És curiós que, havent-hi a Catalunya diferents serveis municipals, associacions d'afectades, grups d'ajuda mútua i grups reivindicatius contra la violència a les dones, no s'hagin tingut en compte en la Comissió.

És clar que, com moltes d'altres, ja sabem que aquesta Comissió servirà per elaborar un estudi molt institucional i molt arxivable, però que el Govern no aplicarà. És previsible que aquesta Comissió no faci una crítica de la gestió de les cases d'acollida per a dones que han patit maltractaments; ni tampoc de la manca de serveis específics que la Generalitat té; ni dels misèrrims pressupostos que es dediquen al tema... Evidentment, la Comissió, en l'estudi que elaborarà, tampoc no dirà que, quan les dones es dirigeixen a demanar ajut a l'Institut Català de la Dona, se les deriva als grups de dones per tal que els donin solucions quan, ja se sap, els grups

de dones tenen pocs mitjans i no poden prestar serveis. Ni tampoc no es dirà quina és la subvenció que es destina als grups de dones que donen assessorament legal i suport psicològic a les dones que pateixen dia rera dia pallisses o maltractaments psicològics. Evidentment l'estudi no pot deixar d'esmentar l'excés de violència televisiva, però no exigirà que la CCRTV tingui en compte el contingut de la seva programació en aquest sentit.

Ara, això sí, les persones membres de la Comissió poden estar tranquil·les... van quedar molt bé a la foto, que, segurament, era un objectiu prioritari.